

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 16. De loco quodam è quarto Æneidos aduersus Seruisum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Sententia quadam Horatij ab Arato prius prolata ostenditur.

CAPUT XV.

QUOD Horatius in Odis elegantissimè cecinit, cum ostenderet, quanta facta esset ad hominum nequitiam accessio, quasiq; vaticinaretur, eam maiorem assiduè factum iri, videndum est, numquam Arato sumpserit. Certè ut hic noster dixit, ab auis deterioribus esse profeminatos patres; se deinde editos nequiores patribus; ac liberos etiam corruptiores à se procreatum iri: ita Græcus ille Iustitiam fecerat, cum ætate ætatis mortales alloqueretur, exprobrantem illis, quòd tantopere degenerassent à patribus, simulq; prædicentem, fore, ut tamen perditiores etiam liberos gignerent:

Οἴω, ἰνὸν κτ, χεῦσαι πατέρες χρεῖω ἐλπίσσο
Χειροτέλω. ὑμεῖς δὲ κακώτερον τεξέειθε.

à quibus non ita multum abludunt Horatiana illa:

Ætas parentum peior auis tulit

Nos nequiores: mox damnos

Progeniem vitiosorem.

Princeps autem Homerus, tot antè sæculis, materiam hisce sententiis dederat; cum sapientissimam deam introduxisset dicentem, paucos filios patrum similes euadere, deteriores plerosque, paucos præstantiores.

Παῖδοι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρί πέλονται,
Οἱ πλείονες κακῆς, παῖδοι δὲ τε πατρὸς ἀρείου.

De loco quodam è quarto Æneidos aduersus Seruium.

CAPUT XVI.

NAM quia nec fato, merita nec morte peribat,
Nondum illi stauum Proserpina vertice crinem
Abstulerat, Stygioq; caput damnauerat Orco.

Hos

Hos è quarto Æneidos versus Seruius Grammaticus
 oscitanter interpretatus est: ita enim scribit: *Trahit hoc*
de Alcesti Euripidis, qui inducit Mercurium ei comam
secantem, quia fato peribat mariti. Sed apud Euripi-
 dem nulla prorsus, hac quidem in re, Mercurij men-
 tio est. Introducitur quidem Mors, quæ se venisse ait,
 ut illi optimæ mulieri crinem secet: neque tamen id
 fieri ait, quòd illa mariti fato peritura esset. quin osten-
 dit, eum secari solitum eis omnibus quibus fatalis ad-
 uenisset dies. Vniuersè enim pronunciat, eum sacrum
 esse diis manibus, cuius ipsa crinem hasta libauerit. ita
 enim loquitur:

Στείχῃ δ' ἔτ' αὐτὴν, ὡς κατὰ ξομαί ξίφος.

Ἰεὺς γὰρ ἔστ' ἢ καὶ χεῖρὸς θεῶν.

Ὅτι τὸ δ' ἐγγύχρατος ἀγύλαν τείχεα.

Hæc igitur apud Euripidem ὁ θάνατος loquitur: qui
 tamen illic quoque, libratorum vitio, falsò esse puta-
 tur Charon.

*Proverbium quoddam à illo scriptore qui tam multa alia
 collegit, prætermisum.* CAP. XVII.

MULTA ac varia lectionis hominem, qui me-
 moria nostra ex vtriusque linguæ scriptoribus
 tantam vim collegit prouerbiorum, fugere quædam, &
 quidem illustri in primis loco sita: quod quidem mihi
 non nunquam peruideri mirum solet. Nam, si omissa
 essent, quæ vel è raris inuentu, vel obscuris & ignobi-
 libus libris petenda erant, minus mirum foret: at verò
 præterita esse, quæ & in promptu posita sunt, & apud
 præstantissimos auctores leguntur, id verò iustam, vt
 opinor, admirationè habet. Ex hoc numero est, quod
 apud Ciceronem legitur, *familiam ducere.* eo enim pro-
 uerbio homo eloquentissimus utitur, cùm præcipuum
 aliquid

Var. Lect.
 Lib. IIII.
 LII
 105